

РЕШЕНИЕ

№ 25261

гр. София, 28.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 06.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **8041** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.38, ал.1 от Закона за държавната собственост /ЗДС/. Предмет на съдебен контрол е Решение № 130/17.02.2023 г. на Министерски съвет на Република България, в частта, в която е отчужден за държавна нужда за изграждане на Обект „Модернизация на път I-8 “К. - СОП”, част от Обект „автомагистрала „Европа“ в участъци от км 39+049,43 до км 42+640,51 и от км 42+640,51 до км 45+977,45, на територията на Софийска област и област С., съгласно подробни устройствени планове – парцеларни планове, одобрени с влезли в сила заповеди № РД-02-15-122 от 14 октомври 2022 г. и № РД-02-15-123 от 14 октомври 2022 г. на Министъра на регионалното развитие и благоустройството, имоти и части от имоти – частна собственост, намиращи се в землището на [населено място], [община], Софийска област, и землището на [населено място], Столична община, област С., подробно описани в приложението, в частта, с която се отчуждава собствения на Ц. Д. Т. имот с идентификатор 12084.2709.2498 и построената в него сграда за търговия, находящ се в [населено място], район В., Столична община, посочени под № 2 и №3 в част Урбанизирана територия в Приложение към т. 1 от решението. Жалбата е подадена от наследниците на собственика - С. Г. Т. и Г. С. Т. от [населено място]. От изложеното в същата е видно, че решението се оспорва в частта, в която е посочено, че имота е с неустановен собствинек, както и в частта относно определената сума за парично обезщетение както за замята, така и за сградата в него. Твърди се, че същото е занижено и не отговаря на реалните пазарни цени на недвижими имоти в този регион.

Предвид това се иска решението да бъде изменено както в частта, в която е отразено, че собственикът на процесния ПИ е неустановен, така и в частта относно определената сума за парично обезщетение за имота и сградата, като същата се увеличи съобразно действителните пазарни цени на имоти с подобни характеристики. Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът Министерски съвет на РБългария, чрез процесуалния си представител А. Г. – правен съветник в Дирекция „Правна“, оспорва жалбата с доводи за нейната неоснователност. Подробни съображения са изложени както в писмото, с което е изпратената преписката, така и в отговор на жалбата и становище – писмени бележки по същество на спора. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Заинтересованата страна Агенция „Пътна инфраструктура“, конституирана на основание чл.38, ал.5 ЗДС в качеството ѝ на инвеститор на обекта, чрез процесуалния си представител гл. юрисконсулт Г. Н. в представен отговор по жалбата и в съдебно заседание оспорва жалбата по изложени съображения за нейната неоснователност. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Министъра на регионалното развитие и благоустройството, чрез процесуалния си прадставител юрисконсулт Б. Б. в представен писмен отговор изцяло оспорва жалбата като неоснователна и недоказана по изложени в същия съображения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Министъра на финансите, чрез процесуалния си представител В. Б., служител с юридическо образование, в съдебно заседание изразява становище за неоснователност на жалбата, поради което счита, че следва да бъде изцяло отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната преписка. По делото е приет и приложения в преписката диск, в който се съдържат изпратените от Агенция по вписванията на АПИ вписани сделки за район „В. за относимия период 14.11.2021 г. – 14.11.2022 г., актовете за които са били предоставени на оценителя, изготвил оценителския доклад в административното производство. Назначена е и приета съдебно-оценителна експертиза, вещото лице по която е представило заключение за размера на дължимото парично обезщетение за имота и за сградата. По искане на оспорващите е назначена повторна съдебно-оценителна експертиза с идентични задачи, заключението по която е приета по делото, оспорено от процесуалните представители на ответника и на заинтересованите страни.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Административното производство по отчуждаване е образувано по искане на Агенция „Пътна инфраструктура“, отправено до МРРБ за инициране на производство по отчуждаване на ичоти и части от имоти – частна собственост за държавна нужда за изграждане на Обект „Модернизация на път I-8 “К. - СОП”, част от Обект „автомагистрала „Европа“ в участъци от км 39+049,43 до км 42+640,51 и от км 42+640,51 до км 45+977,45, на територията на Софийска област и област С.. Въз основа на изпратен на 10.02.2023 г. съвместен доклад от Министъра на регионалното развитие и благоустройството и Министъра на финансите на проведено на 15.02.2023 г. заседание на министерски съвет с т.12 е приет проект на решение за отчуждаване на имотите.

С Решение №130 от 17.02.2023 г. на Министерски съвет на Република България на основание чл.34а, ал.1, вр. чл.34б ЗДС и §1 от ДР на ЗДС се отчуждава за държавна нужда за изграждане на Обект „Модернизация на път I-8 “К. - СОП”, част от Обект „автомагистрала „Европа“ в участъци от км 39+049,43 до км 42+640,51 и от км 42+640,51 до км 45+977,45, на територията на Софийска област и област С., съгласно подробни устройствени планове – парцеларни планове, одобрени с влезли в сила Заповеди № РД-02-15-122 от 14 октомври 2022 г. и № РД-02-15-123 от 14 октомври 2022 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството, имоти и части от имоти – частна собственост, намиращи се в землището на [населено място], [община], Софийска област, и землището на [населено място], Столична община.

Имотите са подробно описани в Приложение към т. 1 от решението, като под №2 и №3 в част Урбанизирана територия на същото са посочени процесните имоти, а именно ПИ с идентификатор по КККР 12084.2709.2498, с номер на имота по регистър към одобрения ПУП 2709.1953, в урбанизирана територия с начин на трайно ползване ниско застрояване, площ на имота 0,818 дка и площ за отчужданване 0,818 дка, частна собственост с неустановен собственик и имот с идентификатор по КККР 12084.2709.2498.1, с номер на имота по регистър към одобрения ПУП 2709.1953, в урбанизирана територия с начин на трайно ползване сграда за търговия, площ на имота 0,044 дка и площ за отчужданване 0,044 дка, частна собственост с неустановен собственик .

От доказателствата по делото се установява, че с Решение №302/ 20.04.2012 г. на Министерски съвет, проектът за изграждане на участък от път 1-8 (Е-80), в участъка от „Граница Република С.“ - о.п. С. - запад е обявен за национален обект по смисъла на § 5, т. 62 от ДР на ЗУТ и за национален обект по смисъла на § 1 от ДР на ЗДС.

С Решение № 959/ 31.12.2018 г. на МС, пътят от българо - сръбската граница до [населено място] е определен като „ Автомагистрала „Европа“ (А-6)“.

Действащия ПУП-ПП (парцеларен план) за землището на [населено място] е одобрен със Заповед № РД02-15-123 от 14.10.2022 г. на заместник - министъра на регионалното развитие и благоустройството. Обнародван е в ДВ, бр. 84/ 21.10.2022 г. и е влязъл в сила на 05.11.2022 г.

От заключението на вещото лице инж. Д. Ч. се установява, че влезлия в сила ПУП-ПП е въведен на ниво проект в КККР/2011 г. с цел определяне на площи за отчуждаване и присъединяване на р.ч. от един към друг имот, както следва: за р.ч. от 818 м², попадаща под трасето на автомагистрала „Европа“, отредена за отчуждаване, е образуван имот с идентификатор 12084.2709.2498, по вид територия – на транспирта, а за р.ч. от 3148 м², която се запазва, е обособен имот с идентификатор 12084.2709.2499, вид територия – урбанизирана.

Видно от доказателствата по делото, изготвянето на оценките за определяне на паричното обезщетение е възложено с възлагателно писмо от 14.11.2022 г. Затова в оценения доклад за определяне на равностойното парично обезщетение са изследвани изпратените от Служба по вписванията документи за извършени сделки пред периода 14.11.2021 г. до 14.11.2022 г. При преглед на получената информация е установено, че за имотите в урбанизирана територия, касателно [населено място] липсват подходящи пазарни аналози, поради което равностойното парично обезщетение е определено съгласно разпоредбата на чл.32, ал.2, т.1 ЗДС въз основа на данъчната оценка, осигурена от общинската администрация. Видно от приложеното на лист 135 гръб от делото удостоверение за данъчна оценка на процесния имот,

издадено на 17.01.2023 г. данъчната оценка на земята с площ от 818 м² е 5157,50 лева, а за сградата, посочена като жилище с площ от 44 м² – 934,90 лева. Въз основа на тези данъчни оценки е определено и обезщетението за имотите, като в приложението към оценителния доклад е записано, че същите са собственост на Ц. Д. Т.. Собственикът е виден и от приложените по делото нотариални актове и скици на имотите, в които същата е посочена като собственик на отчуждавания ПИ. По отношение на сградата, нанесена в КК като сграда за търговия с площ от 44 кв. м с идентификатор 12084.2709.2498.1, видно от приложената на лист 29 скица няма данни за собственик.

В хода на съдебното производство по искане на оспорващите от СО, Дирекция „Общински приходи“, отдел „ОП – Н.-В.“ е изискано удостоверение за данъчната оценка на имотите за 2023 г. В постъпилото такова е отразено, че данъчната оценка на ПИ с идентификатор 12084.2709.2499 е 19 582,10 лева, а за търговски обект с идентификатор 12084.2709.2498.1 е 6860,80 лева. В удостоверението не е посочена данъчната оценка на отчуждавания ПИ с идентификатор 12084.2709.2498.

Във връзка с изградената в имота сграда от оспорващите са представени доказателства за нейния статут. Представен е одобрен проект за нейното изграждане като бензиностанция и Акт за узаконяване №9/09.06.2005 г., издаден на Ц. Д. Т.. Предвид представените доказателства се стига до извода, че сградата, която се намира в имота и е предмет на отчуждаване е търговска, а не жилищна. Същата представлява законен строеж и подлежи на обезщетяване при отчуждаване.

Според заключението на вещото лице Ч. преди влизане в сила на ПУП-ПП процесният имот е бил с трайно предназначение на територията земеделска; НТП:нива, 4 категория на земята. В тази връзка и след като е селектирало представените сделки, вещото лице е установило, че три от тях, подробно посочени в таблица, отговарят на изискванията за избор на аналог. Вещото лице е изготвило и оценка на имота като земеделска земя, което, определено по чл.36, ал.3, т.2 ЗДС, вр. чл.36, ал.2 ЗСПЗЗ, вр. с НРОЦЗЗ, според нея възлиза на 905 лева. Посочена е и оценката, оправдалена на основание на данъчната оценка на имотите, която е идентична с тази, определена в хода на административното производство.

Вещото лице по втората експертиза П. П., на база представените от оспорващите доказателства, е приело, че имотът, по документ за собственост от 1991 г. е бил земеделска земя, но предназначението му е променено с Решение на Комисията по земята №7/10.11.1995 г. и съгласно представеното удостоверение от СО към датата на отчуждаването имотът попада в урбанизирана територия. Доколкото не са установени сделки с такива имоти за релевантния период, размерът на паричното обезщетение за земята и сградата е определен въз основа на данъчната оценка. В таблицата, в която са посочени и оценени подобренията в имота, са оценени също метален навес, изгребна яма, ограда, плочници и алеи, озеленяване, насаждения, изкопи за резервоарите за горива, каквито подобренията вещото лице е установило, че има на място в имота. Така крайната сума, която според него е размерът на дължимото обезщетение, възлиза на 41662,9 лева. В отделна таблица вещото лице е дало оценка и на движими активи на оценявания обект.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена от лица с правен интерес от оспорването, тъй като са наследници на собственика на отчуждавания имот, поради което с нея се засягат техни права и законни интереси и срещу акт по чл.34а, ал.1 ЗДС, подлежащ на съдебен контрол и

при спазване на правилата за родова и местна подсъдност /чл.38, ал.2 ЗДС/. Съобразно мотивите на Определение №11694/28.11.2023 г., постановено по адм. д. №10952/2023 г. ВАС, същата е подадена и в срок. Предвид това е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че същата е частично ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт, на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Решението е издадено от компетентен орган – Министерски съвет на Република България, по предложение на министъра на регионалното развитие и благоустройството и министъра на финансите. Компетентността на органа произтича от чл. 34а, ал. 1 от ЗДС и предназначението на обекта, за който се отчуждава имотът - § 1 от ДР на ЗДС.

Спазена е писмената форма по чл. 59, ал. 1 от АПК, като решението съдържа реквизитите по чл.59, ал.2 АПК, включително фактическите и правни основания за издаването му. Част от тях са в документите, неразделна част от решението, съдържащи се в административната преписка. Наличието на мотиви, извън проверявания акт е изцяло допустимо, съгласно Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на Върховния съд. Налице е и тъждественост между фактически и правни основания за издаването му.

Съдът намира обаче, че в хода на проведеното административно производство са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, вследствие на което неправилно е приложен и материалният закон, по следните съображения:

Не са изпълнени задълженията на ответника по чл.35, вр.чл.36, ал.3 АПК за изследване на всички факти и обстоятелства от значение за случая, довело до неправилно установено фактическа обстановка, а оттук и до неправилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл. 32, ал.1 и ал.2 ЗДС, имоти и части от имоти - собственост на физически или юридически лица, могат да се отчуждават принудително за задоволяване на държавни нужди, които не могат да бъдат задоволени по друг начин, след предварително и равностойно обезщетение. Равностойното парично обезщетение се определя в съответствие с предназначението на имотите преди влизането в сила на подробния устройствен план, съответно преди одобряването на подробен устройствен план, който предвижда изграждане на национален обект и за който е налице влязло в сила разпореждане за допускане на предварително изпълнение въз основа на пазарните цени на имоти с подобни характеристики, намиращи се в близост до отчуждавания.

"Равностойно парично обезщетение" е цената на отчуждаваните имоти или на части от имоти, определена по реда на този закон-§1а, т.1 от ДР на ЗДС.

Легалното определение за "Пазарни цени" е дадено в § 1а, т.2 от ДР на ЗДС-,осреднените цени от всички сделки с имоти за покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека - обезпечаваша покупко-продажба на имот, продажбите чрез

търг от държавни и частни съдебни изпълнители, държавните институции и общините, както и други възмездни сделки, с изключение на тези с предмет идеални части от имоти, по които поне една от страните е търговец, сключени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота. Ако в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката в службата по вписванията по местонахождението на имота са вписани повече от 20 сделки, при определяне на пазарната цена се вземат предвид последните 20 вписани сделки. Осредняването се извършва въз основа на не по-малко от две относими сделки.

Пазарната цена за имот, подлежащ на отчуждаване, който е включен в обхвата на урбанизирана територия съобразно действащ устройствен план, но е бил неурегулиран, преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробен устройствен план, който предвижда изграждане на национален обект, се определя като за имот без предвидено застрояване и се съобразява с установения траен начин на фактическо ползване на имота /§ 1, т.2а. -нова - ДВ, бр. 87 от 2010 г./.

"Имоти, намиращи се в близост до отчуждавания" са имотите, които са разположени: а) в един и същ район в големите градове с районно деление; б) в един и същ квартал в другите градове или населени места или селищни образувания; в) в едно и също землище в земеделските територии и горските територии. /т.4 от същия параграф/.

В ал.3 на чл.32 ЗДС е предвидено, че когато пазарните цени на имоти с подобни характеристики не могат да се определят поради липса на най-малко две сделки в съответната служба по вписванията, равностойното парично обезщетение се определя съответно по реда на: Правилника за прилагане на Закона за държавната собственост (ППЗДС) - за имоти в урбанизираните територии и устройствени зони, Наредбата по чл.36, ал.2 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ) - за земеделски земи и/или Наредбата по чл.86, ал.2 от Закона за горите (ЗГ) - за горските територии. Съгласно чл.96, ал.1 ППЗДС при отчуждаване на имоти - частна собственост, в урбанизираните територии и устройствени зони, когато не могат да се определят пазарните им цени по реда на чл.32, ал.2 ЗДС, равностойното парично обезщетение се определя в съответствие с нормите на приложение № 2 към чл. 20 от ЗМДТ, като получената стойност се удвоява.

По отношение на отчуждения имот с идентификатор 12084.2709.2498 съдът намира, че одобрената с оспореното решение Експертна оценка правилно е изготвена за неурегулиран имот в урбанизирана територия, въз основа на данъчната оценка на имота предвид липсата на пазарни аналози.

Настоящия решаващ състав, приема, че при определяне на оценката на този имот не е допуснато нарушение на приложимите разпоредби на закона. Обосновано и законосъобразно в експертната оценка, въз основа на което е издадено оспореното решение, е определено равностойно парично обезщетение за ПИ въз основа на данъчната му оценка, тъй като не са налице пазарни аналози за изготвяне на оценка. Такива не се установиха и в хода на процеса. Правилно имотът е преценен като имот в урбанизирана територия с начин на трайно ползване ниско застрояване, който преди приемането на ПУП, с които е предвидено изграждане на националния обект е бил неурегулиран. От събраните по делото доказателства се установи, че правото

на собственост върху имота е възстановено по реда на ЗСПЗЗ, като земеделска земя, като след това предназначението му е променено. Не се установи по безспорен начин, имотът да е бил урегулиран. Предвид това съдът приема, че правилно имота е приет за неурегулиран и при определяне на пазарната му цена е съобразена т.2а от §1а от ДР на ЗДС. Размерът на равностойното парично обезщетение по оспорената заповед съответства на установеният от вещото лице такъв. Следователно размерът на равностойното парично обезщетение за отчуждения ПИ е законосъобразно определен и не следва да бъде коригиран.

Съдът намира обаче, че неправилно в Приложение №1, към оспореното решение е прието, че имота е с неустановен собственик. В административната преписка са налични достатъчно доказателства, установяващи собственика му. Видно от приложените скици, в същите като собственик е посочена наследодателката на оспорващите Ц. Д. Т.. Същата е посочена като установен собственик и в останалите документи, въз основа на които е прието оспореното решение. Това се установява и от представените в хода на съдебното производство от оспорващите доказателства. Предвид безспорно установеното относно собственика на имота съдът намира, че в тази част оспореното решение следва да се измени, като се отрази действителния собственик на имота към датата на издаване на решението – Ц. Д. Т..

По отношение на изградената в имота сграда, която също подлежи на обезщетяване, съдът намира, че правилно е определена като сграда за търговия, както е отразена в КККР. Съдът намира обаче, че в хода на административното производство е допуснато нарушение на чл.35 и чл.36 АПК. По отношение на сградата не са събрани и доказателства относно нейната собственост, при което неправилно е посочено, че тя е с неустановен собственик.

От събраните в хода на съдебното производство доказателства безспорно се установи, че в имота е била изградена бензиностанция, по отношение на която е бил издаден Акт за узаконяването ѝ №9/09.06.2005 г. на името на Ц. Д. Т. и ЕТ „Петър Манчев“ /лист 314 от делото/. Съгласно §184, ал.5 от ПЗР на ЗУТ строежите се узаконяват на името на собственика на земята, на името на лицето, на което е учредено право на строеж, или на името на лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на специален закон. Ако строежът е изграден от несобственик, отношенията между строителя и собственика се уреждат съгласно изискванията на чл. 72 - 74 от Закона за собствеността. От представените по делото доказателства не може да се направи извод какво е било качеството на ЕТ „Петър Манчев“ по отношение на узаконения обект, респективно притежава ли право на собственост върху същия и в какъв обем и на какво основание. Последният не е и страна в настоящото производство, доколкото от една страна не е оспорил Решението на МС и от друга - за съда не са били налице основания за конституирането му като заинтересована страна. Предвид това съдът приема, че в настоящото производство не може еднозначно да се прецени кой е собственика на тази бензиностанция, на когото следва да се изплати обезщетението за отчуждаването ѝ. В същото време и доколкото са налице индиции в тази насока, които, ако административния орган беше изследвал в хода на проведеното

производство, щеше да установи, съдът намира, че в тази част решението на МС следва да бъде отменено и преписката върната на административния орган за ново произнасяне. В хода на производството следва да се установи кой от Ц. Д. Т. и ЕТ „Петър Манчев“, поотделно или в съсобственост и при какви права, е собственик на бензиностанцията, която следва да се отчужди, и да се отрази в решението.

По отношение на определеното обезщетение за сградата съдът намира, че също са допуснати нарушения на чл.35 и чл.36 АПК. При липсата на сделки за имот с подобни характеристики, тоест липса на извършени по-малко от две сделки, което безспорно се установи и в хода на съдебното производство, за определяне на равностойното парично обезщетение е приложим метода по чл. 32, ал. 3, т. 1 от ЗДС, вр. с чл. 96 от ППЗДС и във връзка с приложение № 2 към чл. 20 от ЗМДТ. Според чл. 96. ал.1 от ППЗДС при отчуждаване на имоти - частна собственост, в урбанизирани територии и устройствени зони, когато не могат да се определят пазарните им цени по реда на чл.32, ал.2 от Закона за държавната собственост, равностойното парично обезщетение се определя в съответствие с нормите на приложение № 2 към чл. 20 от Закона за местните данъци и такси, като получената стойност се удвоява.

В случая обезщетението е определено именно въз основа на данъчната оценка на сградата, но не са събрани всички необходими и относими доказателства и в тази насока. Видно от приложеното в административната преписка удостоверение за данъчната оценка, въз основа на която е определено обезщетението, сградата в него е посочена като жилищна и данъчната ѝ оценка е определена като за жилищна сграда. При това положение административният орган е следвало да прецени, че така представеното му удостоверение не отразява действителната данъчна оценка на сградата, за която от другите доказателства правилно е прието, че е търговска такава. Предвид това е следвало да изиска нова данъчна оценка, съответна на предназначението на сградата. Като не е сторил това, е допуснал съществено процесуално нарушение, довело и до материална незаконосъобразност на акта в тази му част. Затова и по отношение определения размер на равностойното парично обезщетение за сградата в имота решението следва да беда отменено и преписката върната на административния орган за ново произнасяне. В хода на производството следва да се изиска данъчна оценка, съответна на изграденото в имота, която да послужи за определяне на равностойното парично обезщетение. Освен това от обяснителната записка към проекта заснемане за узаконяване, представен по делото е видно, че обекта на узаконяване се състои от едноетажна сграда /офис/; стоманен навес над бензиноколонките и агрегатно помещение. Административният орган следва да вземе предвид, че всички те подлежат на обезщетяване при отчуждаване, като законно изградени в имота. Затова следва да се прецени дали в данъчната оценка на търговския обект са включени и навеса и агрегатното помещение С оглед установеното от вещото лице П. П., следва да се извърши преценка дали в имота има и други подобрения, подлежащи на обезщетяване.

Оценката на имота, предмет на отчуждаването, е елемент от материалната законосъобразност на административния акт, тъй като обуславя фактическите

основания, представляващи материално-правните предпоставки за издаване на административния акт в частта относно размера на обезщетението. Несъответствието между оценката, определена в административното производство и действителния размер на обезщетението, води до извода за материалноправна незаконосъобразност на оспорената заповед - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК. Това налага на Решение № 130/17.02.2023 г. на Министерски съвет на Република България, и в частта му относно определяне на дължимото се парично обезщетение за отчуждаващата се сграда за търговия да бъде отменено и преписката върната за ново произнасяне.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на оспорващите искане за присъждане на направените от тях разноски. Видно от доказателствата по делото същите са в размер на 2420 лева, от които 20.00 лева внесена държавна такса, 1600 лева възнаграждение на вещи лица по приетите експертизи и 800 лева адвокатско възнаграждение, платено в брой на 29.06.2023 г., видно от приложеният договор за правна защита и съдействие.

По отношение на размера му е направено възражение за прекомерност, което съдът намира за неоснователно, тъй като размерът на адвокатското възнаграждение отговаря на легитимни цели, явява се справедлив и обоснован и зачита сложността на делото. Предвид това ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващите разноски в общ размер 2420 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, АПК, вр.чл.38 ал.8 от ЗДС, Административен съд - София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ИЗМЕНЯ Решение № 130/17.02.2023 г. на Министерски съвет на Република България **в частта**, с която, се отчуждава имот с идентификатор 12084.2709.2498 находящ се в [населено място], район В., Столична община, посочени под № 2 в част Урбанизирана територия, Землище [населено място], ЕКАТТЕ 12084, Столична Община, област С. в Приложение към т. 1 от решението **в частта**, в която е посочен неустановен собственик, като в колона 9 от Приложение към т.1 по отношение на същия имот като собственик на имота се вписва Ц. Д. Т..

ОТМЕНЯ Решение № 130/17.02.2023 г. на Министерски съвет на Република България **в частта**, с която, се отчуждава имот с идентификатор 12084.2709.2498.1, представляващ сграда за търговия с площ 0,044 дка, в имот с идентификатор 12084.2709.2498, находящ се в се в [населено място], район В., Столична община, посочени под № 3 в част Урбанизирана територия, Землище [населено място], ЕКАТТЕ 12084, Столична Община, област С. в Приложение към т. 1 от решението.

ИЗПРАЩА преписката в тази й част на Министерски съвет за ново произнасяне при изпълнение на дадените в мотивите на настоящото решение

указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Министерски съвет да заплати на С. Г. Т. и Г. С. Т. от [населено място] деловодни разноски в общ размер на 2420 лв. /две хиляди четиристотин и двадесет лева/.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.38, ал.8 ЗОБС..

СЪДИЯ: